

det etablerede magtsystem i Danmark, ser vi også, at statsansatte, f.eks. nationalbankdirektøren, er en meget aktiv deltager i den her diskussion, og vi ser departementschefer fra ministerier meget, meget aktivt deltage i det her.

Der er ved at blive sat en ny norm for, en ny standard for, hvad det er, staten kan gå ind i, og det er de her pjecer et eksempel på. Grænsen er helt, helt klart overskredet alene derved, at embedsmænd deltager. Og dér synes jeg godt, at Venstre kunne forholde sig lidt mere grundigt til, om det virkelig er en udvikling, som er god, ikke alene generelt, men også i forhold til, at befolkningen er så splittet på et spørgsmål, som tilfældet er her.

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Hr. Søren Søndergaard må diskutere indholdet i den pjece, som økonomiministeren har udgivet, med økonomiministeren. Det, jeg kan sige som mit synspunkt, er, at det selvfølgelig er klart, at muligheden for at drive spekulation mod de europæiske valutaer, der indgår i euroen, er væk, når man slår dem sammen til én, hvorimod muligheden for spekulation mellem disse eksisterer, hvis der er 12 forskellige. Det er ret logisk.

Men hr. Søren Søndergaard har da ret i, at så længe der er flere forskellige valutaer i verden – og det vil der altid være – jamen så kan man selvfølgelig altid komme ud for, at der spekuleres mellem disse. Men jeg holder mig til, hvad der sker i Europa, og dér holder synspunktet.

Til hr. Klaus Hækkerup kan jeg ikke sige andet, end at han altså frikender det, han kalder spekulanterne, for det økonomiske sammenbrud i Sverige. Jeg kan kun konstatere, at hr. Klaus Hækkerup på dét punkt er fuldstændig uenig med sine partifæller i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og også sin ordfører i dag, hr. Claus Larsen-Jensen.

Og så til hr. Holger K. Nielsen om pjecesagen: Se, vores synspunkt er, at selvfølgelig skal en regering kunne udgive brochurer og pjecer, hvor den giver faktiske oplysninger om forslag og vedtagne ting og den slags ting; det er i orden. Men jeg synes altså, det er, skal vi kalde det mindre klogt, at regeringen i den her pjece, der hedder »Fremtidens mønt?«, optrykker seks billeder med ministre, som giver udtryk for rent politiske synspunkter.

Lad mig med det samme sige, at jeg er enig i alt, hvad de siger. Jeg er enig i alt, hvad der står

i denne her pjece. Jeg synes bare, det er mindre overvejet at lave det på den facon her, for det giver jo hr. Holger K. Nielsen og andre noget skyts til en lidt primitiv kampagne: I stedet for at snakke om euroens indhold kan de nu snakke om en pjece.

Men lad mig så bare til sidst sige: Jeg er da glad, hvis denne sag har åbnet øjnene hos venstrefløjen. Jeg synes også, der er sket et skred i denne regerings tid, når det gælder publikationsvirksomhed. Og kunne det her føre til, at vi i ro og orden kan få en samlet drøftelse om nogle retningslinjer for publikationsvirksomhed, så synes jeg, at det er godt. Men så skal vi ikke kun snakke om det her, så skal vi også snakke om finanslovs pjecer, om »Danmark som foregangsland« og alt det andet, vi har set.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Og de næste tre er hr. Frank Dahlgaard, fru Pia Kjærsgaard og hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Ja, nu har der jo været en frokostpause, men hr. Anders Fogh Rasmussen svarede ikke på det ene spørgsmål, jeg stillede før pausen, nemlig om hr. Anders Fogh Rasmussen kunne komme med bare ét eneste konkret eksempel på beslutninger truffet ved det bord nede i Bruxelles eller Frankfurt, hvor vi ikke har plads, fordi vi står uden for euroen, beslutninger, som vi er uenige i, og beslutninger, som man ville have påvirket i en anden retning, bare ét eneste eksempel på, at det, når det kommer til stykket, er noget værd at sidde med ved bordet, og at vi kan træffe beslutningerne. Det var den ene ting.

Den anden ting er: Hvorfor bliver hr. Anders Fogh Rasmussen ved med at kommentere vanvittige eksempler, hvor Danmark bliver oversvømmet, og Kastrup Lufthavn står under vand, når han nu fik ti eksempler i hånden fra mig, da vi havde den sidste store eurodebat, eksempler, som siden er indleveret til økonomiministerens kommentar – der er ikke kommet svar på det endnu, det foreligger formentlig sidst på eftermiddagen – 10 eksempler på, at det er værd at bevare den frihed, der er i at have sin egen valuta, fornuftige eksempler, som også gør, at de tre tidligere nævnte professorer siger: Det bedste argument på modstandersiden er, at man bevarer muligheden for at ændre kronens kurs i en given situation.